

Metode – Begyndersprog

1. Præsentation af fag, fakulteter og den overordnede metode

Når man skal beskrive metode i en større skriftlig opgave, er det en god idé at lægge ud med at præsentere opgavefagene, deres fakulteter (det humanistiske, samfundsfaglige eller naturvidenskabelige fakultet) og den overordnede metode. Når man skriver i et sprogfag, arbejder man inden for det humanistiske fakultet og går *hermeneutisk* til værks; altså er den hermeneutiske metode den overordnede metode inden for de humanistiske fag.

Ordet *hermeneutik* betyder **fortolkning**, og den hermeneutiske metode lægger da også vægt på fortolkning, men fortolkningen er afhængig af en grundig **analyse** (som bevis for fortolkningen). Når man møder analysegenstanden (fx en roman eller en dokumentarfilm), har man allerede en **forforståelse** med sig, som danner udgangspunkt for analysen og fortolkningen. Man har fx allerede viden om den historiske periode, kender andre værker af kunstneren eller kender genren. Denne forforståelse gør, at man hurtigt kan begynde at afkode analysegenstanden. I mødet med analysegenstanden opnår man ny viden – og dermed ny forståelse. Denne bevægelse frem og tilbage mellem analysegenstand og forståelse kaldes også nogle gange for **“den hermeneutiske spiral”**, hvilket skal illustrere den dynamiske proces.

2. Fagets empiri

Som i andre humanistiske fag skelner vi også i begyndersprog mellem **primærlitteratur** og **sekundærlitteratur**. Primærlitteraturen er de tekster/film etc., som vi analyserer og fortolker – analysegenstandene. Sekundærlitteraturen giver os informationer og viden, der kan øge vores forståelse for emnet/teksten. Skal man fx skrive en opgave om en novelle (primærlitteraturen) fra den spanske borgerkrig, vil man læse sekundærlitteratur om perioden og om forfatteren. Primærlitteraturen skal være på fremmedsproget, hvorimod sekundærlitteraturen gerne må være på dansk — det er dog en fordel også at have sekundærlitteratur på fremmedsproget.

Primærlitteraturen/analysegenstanden kan både være **fakta- og fiktionstekster**:

- film (både fiktions - og dokumentarfilm)
- skønlitteratur (roman, novelle, digte, sange, drama)
- sagprosa (artikler/argumenterende tekster, taler)

3. Metoder og faglige begreber

I den daglige undervisning i begyndersprog fylder sprogtilegnelsen og grammatikken meget, og i arbejdet med tekster befinder vi os (især i 1. og 2. g) i høj grad på det **redegørende taksonomiske niveau**. At læse, oversætte og forstå indtager en central plads, og det er jo selve grundlaget for dit arbejde i de større skriftlige opgaver, at du kan læse og forstå tekster på originalsproget. Derfor skal du selvfølgelig **citere på originalsproget** i de større skriftlige opgaver, så du kan demonstrere, at du behersker sproget. Du skal ikke oversætte citaterne til dansk i din opgave.

I begyndersprog arbejder man med kultur, historie og litteratur i sprogområdet, og det vil derfor ofte give mening at inddrage begreber og teori, som du har lært i fx dansk, engelsk, samfundsfag og historie, når du skal skrive SRO og SRP.

Selv om vi selvfølgelig også i undervisningen arbejder med analyse og fortolkning af vores tekster og film, vil det ofte være uden den brug af **faglige begreber**, som du kender fra andre humanistiske fag som dansk og engelsk. Generelt skal analysedelen i de større opgaver vægtes mere, end det er tilfældet i den daglige undervisning. Du kan eksempelvis bruge analysebegreber fra litteraturanalyse (fx komposition, fortæller), filmisk analyse (fx frøperspektiv, voice over etc.) eller retorisk analyse (fx appelformer, påstand/belæg). Eller du kan skelne mellem forskellige litterære analysemetoder (biografisk læsning >< nykritisk læsning). Du kan også vægte den historiske eller samfundsmæssige dimension i faget og inddrage din viden fra samfundsfag om kvalitativ eller kvantitativ metode, eller du kan hente begreber fra kildekritikken til din analyse af historiske kilder.

